

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/78/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010312
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3115010312.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. apríla 2016 prejednal odvolanie obžalovaného

R. A.,

nar. X.X.XXXX v D., okres C. J., trvale bytom G., C. G. XXXX/X, t.č. na slobode, na verejnom zasadnutí neprítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 6T/24/2015 zo dňa 24. apríla 2015 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr.por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný uznáva vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák., pretože v čase od 17.05 hod. dňa 20.12.2013 do 06.10 hod. dňa 21.12.2013 v obci Bílina - Teplické Předměstí, okres Teplice, Ul. R. č.p. XXX, Česká republika v prízemí domu rozbil ľavú sklenenú výplň trojvrstvého plastového okna prízemného bytu v spálni pre hostí, ktoré otvoril a následne vošiel do bytu, z ktorého odcudzil televízor zn. Phillips, zn. Samsung, zn. Sencor, notebook zn. HP, navigáciu zn. Garmin, a tiež šperky zo zlatého kovu, 8 ks hodínok rôznych značiek, kozmetiku, fľaše s alkoholom, spodné prádlo, finančnú hotovosť vo výške 12.000,- Kč (437,97 Eur) a finančnú hotovosť 290 €, pričom uvedeným konaním spôsobil poškodenej I. U. škodu na odcudzených veciach vo výške 106.813,- Kč (3.898,43 Eur)

Teda

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním a spôsobil ním väčšiu škodu a neoprávnene vnikol do obydlia iného.

Za to

sa odsudzuje

podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. s použitím §§ 37 písm. m/, h/ , 38 ods. 4, 41 ods. 1 Tr.zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 2 (dva) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému spoločnosti Česká pojišťovna, a.s. so sídlom Spálená 75/16, 113 04 Praha 1, IČO: 45 272 956, Česká republika, škodu vo výške 99.623,- Kč (deväťdesiatdeväťtisícšesťstodvadsaťtri korún českých) v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej I. U., bytom J. XXX/XX, XXX XX T. - Q. H., Česká republika škodu vo výške 290 € (dvestodevät'desiat eur) a 7.000,- Kč (sedemtisíc korún českých) v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Podľa § 288 ods. 2 Tr.por. súd odkazuje poškodenú I. U., bytom J. XXX/XX, XXX XX T. - Q. H., Česká republika škodu so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ť o v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný R. A. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr.zák. v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák., pretože v čase od 17.05 hod. dňa 20.12.2013 do 06.10 hod. dňa 21.12.2013 v obci Bílina - Teplické Předměstí, okres Teplice, Ul. R. č.p. XXX, Česká republika v prízemí domu rozbil ľavú sklenenú výplň trojvrstvého plastového okna prízemného bytu v spálni pre hostí, ktoré otvoril a následne vošiel do bytu, z ktorého odcudzil televízor zn. Sencor, notebook zn. HP, navigáciu zn. Garmin a tiež šperky zo zlatého kovu, 8 ks hodínok rôznych značiek, kozmetiku, fľaše s alkoholom, spodné prádlo, finančnú hotovosť vo výške 12.000,- Kč (433,84 €) a finančnú hotovosť 290 €, pričom uvedeným konaním spôsobil poškodenej I. U. škodu na odcudzených veciach vo výške 176.580,- Kč (6.374,27 €) a škodu poškodením zariadenia vo výške 1.700,- Kč (61,37 €).

Bol za to odsúdený podľa § 194 ods. 2 Tr.zák. s použitím §§ 41 ods. 1, 37 písm. m/, h/, 38 ods. 4 Tr.zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 3 roky nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaraďený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. boli obžalovanému uložené povinnosti nahradiť poškodenej spoločnosti Česká poisťovňa, a.s. Praha, škodu vo výške 99.623,- Kč a poškodenej I. U., M. republika, škodu vo výške 290 € a 7.000,- Kč obidvoje v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 288 os. 2 Tr.por. bola poškodená I. U., Česká republika, so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote písomne odvolanie obžalovaný jednak sám, ako aj prostredníctvom svojej obhajkyne. Obžalovaný namietal najmä to, že Česká republika ho vydala len pre trestný čin podľa § 212 Tr.zák., za čo aj mal byť súdený. Obhajkyňa v odvolaní uviedla, že odvolanie smeruje proti výroku o vine, nad rámec viny za spáchaný skutok, ku ktorému sa obžalovaný priznal v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní dňa 24.4.2015, zároveň uviedla, že odvolanie smeruje aj proti výroku o náhrade škody. Obžalovaný doznal, že odcudzil z bytu poškodenej I. U. televízor, finančnú hotovosť, fotoaparát a navigáciu. Ďalšie veci, ktoré uviedla poškodená, obžalovaný neodcudzil. Obhajkyňa navrhla zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b/, e/ Tr.por. s tým, aby odvolací súd podľa § 322 Tr.por. vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie vo veci.

Odvolací súd na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie síce nie je dôvodné, avšak odvolací súd musel v prospech obžalovaného prihliadnuť na chyby, ktoré odvolaním vytýkané neboli.

Úvodom pred samotnými dôvodmi rozhodnutia odvolacieho súdu, senát vyjadruje svoje stanovisko k svojmu procesnému postupu, keď verejné zasadnutie o odvolaní obžalovaného R. A. uskutočnil podľa § 293 ods. 5 Tr.por. v neprítomnosti obžalovaného. Po uskutočnenom hlavnom pojednávaní dňa

24.4.2015, kde bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok a ktorého sa odsúdený zúčastnil spolu so svojou obhajkyňou, bol obžalovaný dňa 28.6.2015 prepustený z výkonu trestu odňatia slobody v inej trestnej veci. (Z tohto dôvodu predseda senátu odvolacieho súdu opatrením aj zrušil ustanovenie za obhajkyňu, pretože zanikol dôvod povinnej obhajoby.) Z trestného spisu vyplýva, že obžalovaný má trvalý pobyt na adrese: G., C. G. XXXX/X. Obžalovaný v priebehu trestného stíhania miesto svojho trvalého pobytu nenamietal a aj pri prepúšťaní z výkonu trestu odňatia slobody uviedol túto svoju kontaktnú adresu. Z tohto dôvodu predseda senátu upovedomoval obžalovaného o termíne verejného zasadnutia na deň 23.11.2015 na vyššie uvedenú adresu jednak priamo poštou, ako aj prostredníctvom polície. V oboch prípadoch sa zásielka vrátila ako nedoručená. Ešte pred termínom verejného zasadnutia predseda senátu dostal od polície informáciu (6.10.2015 - č.l. 171), že na základe pátrania po obžalovanom, bol tento dňa 2.10.2015 o 17.00 hod. kontrolovaný políciou Českej republiky v Prahe na letisku, pričom tu obžalovaný príslušníkom polície uviedol na seba aktuálnu doručovaniu adresu E. X C., T. I.. Obratom bolo obžalovanému zaslané upovedomenie o termíne verejného zasadnutia na deň 23.11.2015 aj na túto obžalovaným uvedenú doručovaciu adresu. Pred verejným zasadnutím sa aj z tejto adresy vrátila zásielka ako nedoručená. Na návrh prokurátora potom bolo verejné zasadnutie dňa 23.11.2015 odročené.

Po odročení verejného zasadnutia, predseda senátu znovu požiadal príslušníkov PZ o vypátranie pobytu obžalovaného. Dňa 10.2.2016 Okresné riaditeľstvo PZ v Galante Krajskému súdu v Trenčíne písomne oznámilo, že dňa 3.2.2016 bol obžalovaný opäť kontrolovaný na letisku v Prahe, kde adresu G., C. G. XXXX/X príslušníkom polície Českej republiky uviedol ako svoju doručovaniu adresu, adresu trvalého pobytu, ako aj aktuálnu adresu. Z tohto dôvodu predseda senátu stanovil nový termín verejného zasadnutia na deň 11. apríla 2016, pričom obžalovaný bol o termíne verejného zasadnutia upovedomovaný znovu na vyššie uvedenej adrese v Galante, a to opäť poštou aj prostredníctvom PZ. Ani v jednom z týchto prípadov sa zásielku obžalovanému nepodarilo doručiť, pričom pošta uviedla, že adresát je neznámy.

Z vyššie uvedených dôvodov senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre konanie verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného, pretože účasť obžalovaného na verejnom zasadnutí nebola nevyhnutná, pričom svojim správaním po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sám „zmaril“ uvádzaním nepresných kontaktných údajov to, že mu termín verejného zasadnutia nebol reálne oznámený.

K veci je navyše potrebné uviesť, že obžalovaný R. A. vedel o svojom trestnom stíhaní, pričom podnet na konanie verejného zasadnutia na krajský súd dal svojím odvolaním on sám. Bolo preto aj jeho povinnosťou po podaní odvolania dňa 11.5.2015 správať sa počas svojho trestného stíhania - odvolacieho konania tak, aby mu bolo umožnené zúčastniť sa verejného zasadnutia. Išlo pritom o právo obžalovaného, pretože predseda senátu nepovažoval účasť obžalovaného na verejnom zasadnutí konanom o jeho odvolaní za nevyhnutne potrebnú (o termíne verejného zasadnutia predseda senátu len upovedomoval).

K vytýkaným chybám v odvolaní obžalovaného uvádza ďalej senát odvolacieho súdu nasledovné. V trestnom stíhaní obžalovaného na území Slovenskej republiky slovenskými orgánmi pre trestnú činnosť spáchanú v Českej republike bolo procesne postupované v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku upravujúcim prevzatie trestnej veci z cudziny, ako aj v súlade s Dohovorom o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie zo dňa 29. mája 2000. Okresné štátne zastupiteľstvo v Tepliciach, Česká republika podalo žiadosť o prevzatie trestného stíhania pre skutok v Českej republike kvalifikovaný ako prečin porušovania domovej slobody a prečin krádeže podľa príslušných ustanovení Českého Trestného zákona. Prokurátorkou Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky bol urobený písomný záznam o prevzatí trestnej veci z cudziny, kde je správne uvedené, že spáchaný skutok v Českej republike je obojstranne trestne stíhateľný, pričom podľa právneho poriadku v Slovenskej republike tento skutok vykazuje znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák. a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2, 3 písm. a/ Tr.zák.

Námietka obžalovaného v tom, že v Slovenskej republike mohol byť stíhaný len pre trestný čin krádeže, je preto nesprávna.

Odvolačný súd sa taktiež nestotožnil so skutkovou námietkou obhajkyne v tom, že obžalovaný nemohol odcudziť všetky veci uvádzané poškodenou. V trestnom spise sa okrem výpovede poškodenej nachádza aj fotodokumentácia a protokol o ohliadke miesta činu, kde je zadokumentovaný nielen spôsob vniknutia obžalovaného do bytu, ale aj miesta (stolíky, zásuvky, skrine), z ktorých boli predmetné veci odcudzované. Pre vierohodnosť výpovede poškodenej pritom svedčí aj tá okolnosť, že táto urobila dodatok k svojmu pôvodnému trestnému oznámeniu dňa 7.1.2014, keď zistila, že hodinky zn. Lacoste jej neboli odcudzené, pretože ich doma našla.

Naproti tomu súd prvého stupňa pochybil vo výroku o vine (ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Tr.por.) v nasledovných smeroch. Prokurátor podal na R. A. obžalobu pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr.zák. v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák. Túto právnu kvalifikáciu prevzal súd aj do trestného rozkazu, ktorý bol ale napadnutý odporom obžalovaného. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 24.4.2015 však vyplýva, že obžalovanému bol tu vyhlásený odsudzujúci rozsudok tak, že tento bol uznaný vinným aj podľa ods. 2 § 194 Tr.zák. - spáchanie činu závažnejším spôsobom konania - vlámaním. Išlo teda o uznanie viny podľa prísnejšieho ustanovenia zákona, než to bolo uvedené v obžalobe.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní pritom ale nevyplýva, že by súd predtým na možnosť použitia prísnejšej právnej kvalifikácie upozornil obžalovaného skôr, ako vyhlásil dokazovanie za skončené. Táto povinnosť súdu pritom vyplýva z ustanovenia § 284 ods. 2 Tr.por. Súd prvého stupňa teda porušil právo obžalovaného na obhajobu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 321 ods. 1 písm. a/ Tr.por.

Naviac odvolací súd zistil závažné nedostatky aj v písomnom vyhotovení rozsudku, pričom tieto zrejme nejdu len na vrub zrejmej písárskej chyby. Jednak skutková veta vo výroku vyhláseného rozsudku na hlavnom pojednávaní nie je totožná so skutkovou vetou vo výroku písomne vyhotoveného rozsudku. Naviac aj výrok o vine pre trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr.zák. je iný vo vyhlásenom rozsudku na hlavnom pojednávaní (§ 194 ods. 2 písm. b/ Tr.zák.) a iný v písomne vyhotovenom rozsudku (§ 194 ods. 1 Tr.zák. - vrátane zúženia príslušnej právnej vety).

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr.por. v celom rozsahu, pretože boli zistené podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali.

Následne odvolací súd postupom podľa § 322 ods. 3 Tr.por. rozhodol vo veci sám rozsudkom, pretože nové rozhodnutie bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol na hlavnom pojednávaní správne zistený - skutková veta vo vyhlásenom rozsudku na hlavnom pojednávaní. Súd prvého stupňa pritom úpravu skutkovej vety oproti obžalobe v odôvodnení písomne spracovaného rozsudku aj riadne odôvodnil. Výrok o vine z pohľadu právnej kvalifikácie urobil odvolací súd v zhode s použitou právnou kvalifikáciou v obžalobe prokurátora.

Pokiaľ ide o trest, odvolací súd musel prihliadnuť na to, že obžalovanému bol súdom prvého stupňa ukladaný trest podľa nesprávneho § 194 ods. 2 Tr.zák., ktorého použitie neprichádzalo do úvahy a pri ktorom je uvedená prísnejšia sadzba trestu odňatia slobody (1 rok až 5 rokov), ako pri trestnom čine podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. (6 mesiacov až 3 roky). Odvolací súd preto pri použití tohto miernejšieho ustanovenia zákona uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne, ktorý trest zodpovedá zvýšenej trestnej sadzbe podľa § 38 ods. 4 Tr.zák., vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností. Tento trest zodpovedá aj doterajšej predchádzajúcej súdnej trestnosti obžalovaného.

Výroky rozsudku o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj výroky o náhrade škody urobil odvolací súd z rovnakých dôvodov a v zhode so súdom prvého stupňa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.